

Eduskunnan talousvaliokunnalle

Rahoitusvakausviraston lausunto Valtioneuvoston kirjelmään eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä (keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisuasetus)

1. Yleisiä näkökohtia

Rahoitusvakausvirasto (RVV) kiittää mahdollisuudesta antaa eduskunnan talousvaliokunnalle kirjallinen lausunto Valtioneuvoston kirjelmään eduskunnalle ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä.

RVV pitää asetusehdotuksen tavoitteita kannatettavina rahoitusmarkkinoiden vakauden ja yhteismarkkinoiden kehittymisen kannalta. Asetus mahdollistaa eurooppalaisten viranomaisten paremman koordinaation maailmanlaajuisten keskusvastapuolten kriisinratkaisustandardien muodostamisessa. Toisaalta RVV näkee, että asetuksen vaikutuksia rahoitusmarkkinoiden vakauteen vähentää jo nykyisellään voimakkaasti säännelty keskusvastapuolten toiminta sekä direktiivi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta, joka oleellisesti vähentää merkittävän määritysosaapuolten todennäköisyyttä ajautua maksukyvyttömyksi.

RVV yhtyy kirjelmässä esitettyyn valtioneuvoston kantaan, jonka mukaan ehdotuksissa on kiinnitettävä huomiota siihen, että ne turvaavat riittävällä tavalla määritysosaapuolten ja niiden kotivaltioiden viranomaisten aseman ja keskusvastapuolten valvonta- ja kriisinratkaisukollegioiden toimivuuden. Lisäksi RVV pitää tärkeänä valtioneuvoston kantaa siitä, että vastuu keskusvastapuolten taloudellisista ongelmista on ensisijaisesti keskusvastapuolten omistajilla.

2. Viranomaisten roolit keskusvastapuolten kriisinratkaisussa

Komission asetusehdotus on pitkälle rakennettu voimassa olevan pankkien kriisinratkaisusääntelyn periaatteille ja useimmat esitetyt kriisinratkaisukeinot ovat samoja kuin pankkisektorilla. RVV:n näkemyksen mukaan komission ehdotus ei kuitenkaan riittävällä tavalla huomio euroalueella tapahtunutta viimeaikaista viranomaiskehitystä ja esimerkiksi yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustamista, jonka johdosta merkittävässä euroalueen luottolaitoksilla on yhteinen kriisinratkaisuviranomainen. RVV yhtyy tämän johdosta valtioneuvoston kantaan siitä että yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) ja Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) kriisinratkaisun osaamisesta pitäisi hyödyntää keskusvastapuolten kriisinratkaisuvaihtoehtoja luotaessa ja sääntelyä valmisteltaessa. Lisäksi RVV kuitenkin näkee mahdollisena lisätä SRB:n roolia myös päätöksenteossa pelkän osaamisen jakamisen sijaan.

Vaikka Suomessa ei tällä hetkellä toimi asetuksessa tarkoitettua keskusvastapuolta, olisi Suomen asetusehdotuksen perusteella tarpeen nimetä kansallinen keskusvastapuolten kriisintarkkaisuasioista vastaava viranomainen. Asetus osoittaa myös viranomaistehtäviä, jotka kohdistuvat keskusvastapuolten määräytösapuolten kotivaltioiden viranomaisiin, sillä ne osana keskusvastapuolten kriisintarkkaisuorganisaatioiden työskentelyä osallistuvat keskusvastapuolten kriisintarkkaisu suunnitelmien laatimiseen. Kriisitilanteessa määräytösapuolten kriisintarkkaisu viranomaiset osallistuvat keskusvastapuolen kriisintarkkaisu toimenpiteiden toteuttamiseen kansallisella tasolla. Tämänhetkisen markkinarakenteen perusteella Suomessa nimettävän keskusvastapuolten kriisintarkkaisu viranomaisen tehtävät eivät RVV:n käsityksen mukaan näyttäisi vaativan merkittävää uutta resursointia ja varautumista, mikäli asetus toteutuu suunnilleen ehdotetussa muodossa.

Tuula Taos
ylijohdaja

Aleksi Vääntinen
kriisintarkkaisu asiantuntija